RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 235.903 van 29 september 2016
in de zaak A. 220.166/XII-8224

In zake: de NV TOPFLOOR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Jens Mosselmans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE ALKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Inke Dedecker
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Spoorwegstraat 105
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, elektronisch ingesteld op 2 september 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "het besluit van 17 augustus 2016 vanwege het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Alken, waarbij wordt beslist om de overheidsopdracht voor 'vloerrenovatie en aanbrengen belijning sporthal 1 De Alk' te gunnen aan de bvba Kacela".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 september 2016, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Inke Dedecker, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. 0p 2 juni en 23 juni 2016 wordt de gemeente Alken getroffen door ernstige wateroverlast.

Het gemeentelijk recreatiedomein ‘De Alk’ en de gemeentelijke sporthallen ‘De Alk’ lopen onder water en de vloeren van de sporthal worden beschadigd.

3.2. Op 30 juni 2016 vindt er een gemeenteraad plaats, waarbij onder meer wordt beraadslaagd over de problematiek van de wateroverlast en de gevolgen in Alken. Vastgesteld wordt dat alle reservaties voor de maand juni werden geannuleerd en dat alles zo vlug mogelijk dient te worden hersteld.

Om verdere gevolgschade voor het bestuur, de gebruikers en de verenigingen te voorkomen, wil de gemeenteraad dat zo snel mogelijk wordt gehandeld met toepassing van de regeling van artikel 157, tweede lid, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (hierna: het Gemeentedecreet). Het college van

burgemeester en schepenen zal de gemeenteraadsleden ruim informeren betreffende de dossiers die zullen worden behandeld in het kader van het voormelde artikel 157, tweede lid, zodat de raadsleden in de mogelijkheid zijn om voorafgaandelijk feedback te geven voordat het college het bestek goedkeurt.

3.3. Op 6 juli 2016 verleent het college van burgemeester en schepenen goedkeuring aan het bestek met nr. 2016/036 en de raming voor de opdracht 'Vloerrenovatie en aanbrengen belijning sporthal 1 'De Alk''. Ter verantwoording verwijst het college naar "het onvoorziene karakter van de recente wateroverlast, met overstroming van de sporthallen 'De Alk' tot gevolg" en "de noodzaak tot dringende herstelling van de sportvloer van sporthal 1 'De Alk' en ter voorkoming van indirecte schade bij hoogdringendheid".

De opdracht wordt gegund bij wijze van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

De volgende ondernemingen worden uitgenodigd om deel te nemen aan de onderhandelingsprocedure:

- nv Topfloor (de verzoekende partij)
- nv G.A.W.
- nv Janssen-Fritsen
- bvba Flexidal.

Het collegebesluit van 6 juli 2016 vermeldt als rechtsgrond betreffende de bevoegdheid van het college de artikelen 57 en 157, tweede lid, van het Gemeentedecreet. Betreffende de gunningswijze wordt daartoe verwezen naar artikel 26, § 1, 1°, a), van de wet van 15 juni 2006 'overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten' (hierna: de wet van 15 juni 2006).

Het besluit is voorts gemotiveerd als volgt:

> "Gelet op het besluit van de gemeenteraad van 26 maart 2015 waarbij in toepassing van artikel 43 §2, 10° en artikel 159 van het gemeentedecreet als opdrachten van dagelijks bestuur worden beschouwd:

[...]
c) opdrachten in gevallen van dringende spoed die voortvloeien uit niet te voorziene omstandigheden, waardoor het college bijgevolg op eigen initiatief bevoegd wordt om voor deze opdrachten de voorwaarden en de wijze van gunning vast te stellen. De besluiten van het college worden aan de gemeenteraad meegedeeld die er op zijn eerstvolgende vergadering akte van neemt;
[...]
Gelet op de recente wateroverlast met overstroming van het sport- en recreatiedomein 'De Alk' en de gemeentelijke sporthallen 'De Alk' tot gevolg.
Overwegende dat de parketvloer in de sporthal 1 'De Alk' zwaar en onherstelbaar werd beschadigd door deze overstroming, en om de directe en indirecte schade door deze beschadigingen te kunnen beperken, dringend dient vervangen te worden door een nieuwe sportvloer met belijning.
Gelet op de bespreking van de wateroverlast en de gevolgen in Alken tijdens de gemeenteraadszitting van 30 juni 2016 en waarbij beslist wordt: 'dat er snel herstellingen moeten plaatsvinden omdat er anders nog meer indirecte schade optreedt. Tevens vindt de volgende gemeenteraad pas plaats einde augustus. Daarom zullen een aantal dossiers via het College van burgemeester en schepenen behandeld worden, die vooraf wel aan de raadsleden bezorgd worden'.
Gelet op het gemeentedecreet, meer in het bijzonder artikel 157 lid 2 waarbij bepaald wordt dat het college van burgemeester en schepenen ingevolge dwingende en onvoorziene omstandigheden en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken kan beslissen over de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn, op voorwaarde dat zij daartoe een met redenen omkleed besluit neemt.
Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad hiervan onverwijld op de hoogte dient te brengen.
Overwegende dat de bevoegdheid om over de uitgaven te beslissen de bevoegdheid bevat tot het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, het vaststellen van de wijze van gunning van overheidsopdrachten, het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van de overheidsopdrachten.
Overwegende dat in het kader van de opdracht 'Vloerrenovatie en aanbrengen belijning sporthal 1 'De Alk'' een bestek met nr. 2016/036 werd opgesteld door de Dienst Vrije Tijd;
Gelet op het onvoorziene karakter en de hoogdringendheid;
Overwegende dat de uitgave voor deze opdracht wordt geraamd op € 75.000,00 excl. btw of € 90.750,00 incl. btw."

3.4. Bij e-mailbericht van 12 juli 2016 worden de verzoekende partij, de nv G.A.W., de nv Janssen-Fritsen en de bvba Flexidal uitgenodigd om een

offerte in te dienen. De uiterste datum voor het indienen van de offertes wordt bepaald op 2 augustus 2016, 11 uur.

3.5. Bij e-mailbericht van 12 juli 2016 vraagt de bvba Kacela aan de verwerende partij een afspraak voor een plaatsbezoek.

3.6. De verzoekende partij dient een offerte in waarvoor op 27 juli 2016 de verwerende partij een ontvangstbewijs afgeeft.

De bvba Kacela dient een offerte in per aangetekend schrijven van 26 juli 2016.

De nv Janssen-Fritsen geeft haar offerte af op 2 augustus 2016 om 9 uur.

De opening van de offertes vindt plaats op diezelfde dag, om 11 uur.

3.7. Op 16 augustus 2016 wordt het verslag van nazicht van de offertes opgesteld.

Alle inschrijvers worden geselecteerd.

Alle offertes worden regelmatig bevonden.

Rekening houdend met de gunningscriteria, wordt de offerte van de bvba Kacela voorgesteld als de economisch meest voordelige.

3.8. Op 17 augustus 2016 verleent het college van burgemeester en schepenen goedkeuring aan het gunningsvoorstel en gunt het de opdracht aan de bvba Kacela.

Dit is het bestreden besluit. Het verslag van nazicht maakt deel uit van de beslissing.

3.9. Bij e-mailbericht van 18 augustus 2016 wordt de verzoekende partij ervan in kennis gesteld dat haar offerte niet is gekozen.

3.10. Op 25 augustus 2016 neemt de gemeenteraad kennis van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 juli 2016.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

4.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke

onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57, § 1, *juncto* 43, § 2, 11°, van het Gemeentedecreet, van de onbevoegdheid van de steller van de handeling en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen' (hierna: de wet van 29 juli 1991).

In een eerste middelonderdeel, uitgewerkt als een niet nader gestructureerde tekst van drie bladzijden, lijkt de verzoekende partij in essentie aan te voeren dat het college van burgemeester en schepenen niet bevoegd was om de gunningswijze en -lasten vast te leggen zoals het dat deed in zijn beslissing van 6 juli 2016 en waarbij klaarblijkelijk de verantwoording werd gezocht in redenen van onvoorziene en dwingende spoed.

Met die beweerde hoogdringendheid rijmt echter volgens de verzoekende partij de keuze niet voor een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op grond van artikel 26, §1, 1°, a), van de wet van 15 juni 2006, hetgeen de aanneming van werken met geringe waarde betreft.

Bijgevolg vervalt het doorslaggevend motief op grond waarvan het schepencollege zich initieel de bevoegdheid toe-eigende om in plaats van de gemeenteraad de gunningswijze en -voorwaarden vast te stellen. Evenmin valt de aanneming van werken met geringe waarde onder een van de overige handelingen van dagelijks bestuur, zoals deze zijn bepaald in de gemeenteraadsbeslissing van 26 maart 2015. Aangezien de beslissing van 6 juli 2016 op grond van artikel 159

van de Grondwet dan ook buiten toepassing moet worden verklaard, mist ook de bestreden gunningsbeslissing van 17 augustus 2016 grondslag.

In de veronderstelling dat het college van burgemeester en schepenen toch bevoegd was tot het bepalen van de gunningsvoorwaarden en de -wijze, houdt de bestreden beslissing volgens de verzoekende partij minstens een schending in van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

In de bestreden beslissing wordt immers verkeerdelijk verwezen naar artikel 26, § 1, 1°, a), van de wet van 15 juni 2006 als verantwoording voor de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, terwijl de keuze van die procedure in werkelijkheid werd ingegeven om redenen van dwingende spoed.

In een tweede middelonderdeel betwist de verzoekende partij de aanwezigheid van de "dwingende spoed" die de tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen zou wettigen. Nu de laatste gemeenteraad plaatsvond op 30 juni 2016 en de overstroming in de nacht van 1 op 2 juni, had de gemeenteraad ruimschoots de tijd om zelf de gunningswijze en -lasten te bepalen.

Deze vaststelling geldt volgens de verzoekende partij des te meer, nu uitzonderingen op de principiële beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad strikt moeten worden geïnterpreteerd.

Aldus werden de gunningswijze en -lasten vastgesteld door een daartoe onbevoegd orgaan, hetgeen eveneens de bestreden beslissing, als eindpunt van een complexe rechtshandeling, aantast.

Beoordeling

6.1. Het eerste middelonderdeel lijkt de vraag op te roepen of de verantwoording betreffende de bevoegdheid van het schepencollege om de gunningsvoorwaarden en -wijze vast te stellen noodzakelijk identiek moet zijn aan de verantwoording voor de keuze van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking als gunningswijze.

Geen van de in de aanhef van het middel als geschonden ingeroepen bepalingen of beginselen lijken zulks op te leggen en de Raad van State is op het eerste gezicht geen dergelijke regelgeving bekend.

De eigen verantwoording voor de keuze van de gunningswijze op zichzelf lijkt aldus in rechte niet bepalend om uit te maken of het college van burgemeester en schepenen te dezen bevoegd was om de gunningsvoorwaarden en -wijze vast te stellen of niet.

6.2. De beweerde schending van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de vermelde rechtsgrond in de bestreden beslissing voor de gekozen gunningswijze lijkt evenmin te mogen worden aangenomen. De juridische grondslag – gering belang bij toepassing van artikel 26, §1, a), van de wet van 15 juni 2006 – lijkt immers niet te kunnen zijn gevitieerd omdat – de grief waarop het middelonderdeel steunt – deze niet identiek is aan de juridische grondslag waarop de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen is gesteund.

De vraag of de in de besluitvorming vermelde rechtvaardiging van de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om de gunningsvoorwaarden en -wijze vast te stellen, niet of niet afdoende zou worden gedragen door in rechte en in feite aanvaardbare motieven, lijkt het voorwerp uit te maken van het tweede onderdeel van het eerste middel.

7. In dit tweede middelonderdeel betwist de verzoekende partij de “dwingende spoed” die het optreden van het college van burgemeester en schepenen zou wettigen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de collegebeslissing van 6 juli 2016 houdende vaststelling van de gunningsvoorwaarden en -wijze de artikelen 57 en 157, tweede lid, van het Gemeentedecreet als rechtsgrond vermeldt.

Artikel 57, § 3, 5°, van het Gemeentedecreet bepaalt voorts dat het college van burgemeester en schepenen bevoegd is voor de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten, als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur vermeld in artikel 43, § 2, 9°.

Het collegebesluit van 6 juli 2016 verwijst naar het besluit van de gemeenteraad van 26 maart 2015 waarbij met toepassing van de artikelen 43, § 2, 9° en 10°, en 159 van het Gemeentedecreet is bepaald wat onder dagelijks bestuur is begrepen. Als opdrachten van dagelijks bestuur zijn onder meer gedefinieerd opdrachten in gevallen van "dringende spoed die voortvloeien uit niet te voorziene omstandigheden, waardoor het college bijgevolg op eigen initiatief bevoegd wordt om voor deze opdrachten de voorwaarden en de wijze van gunning vast te stellen. De besluiten van het college worden aan de gemeenteraad meegedeeld die er op zijn eerstvolgende vergadering akte van neemt".

Artikel 157, tweede lid, van het Gemeentedecreet bepaalt voorts dat in geval van "dwingende en onvoorziene omstandigheden" en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken, het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid over de op die omstandigheden te betrekken uitgaven kan beslissen en dat het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad daarvan onverwijld op de hoogte brengt. Overeenkomstig het derde lid van dit artikel 157 houdt de bevoegdheid om over de uitgaven te beslissen, de bevoegdheid in tot het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, het vaststellen van de wijze van gunning van overheidsopdrachten, het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van de overheidsopdrachten.

Het besluit van 6 juli 2016 van het college van burgemeester en schepenen overweegt dat als gevolg van de recente wateroverlast met overstroming van het sport- en recreatiedomein 'De Alk' en de gemeentelijke sporthallen 'De Alk', de parketvloer in de sporthal 1 'De Alk' zwaar en onherstelbaar werd beschadigd en dat, om de directe en indirecte schade door deze

beschadigingen te kunnen beperken, deze dringend dient te worden vervangen door een nieuwe sportvloer met belijning.

Het louter tijdsverloop tussen het getroffen zijn van de gemeente Alken door de wateroverlast van 2 juni 2016 en de laatste vergadering van de gemeenteraad op 30 juni 2016, lijkt in wezen het enige argument van de verzoekende partij. Dit spreekt op het eerste gezicht echter het onvoorziene karakter en de hoogdringendheid niet dermate tegen dat het optreden van het college van burgemeester en schepenen niet zou zijn gewettigd, in zoverre het in de plaats van de gemeenteraad de gunningsvoorwaarden en -wijze heeft vastgesteld binnen hetzij de perken van het dagelijks bestuur of hetzij de omstandigheden bepaald in artikel 157 van het Gemeentedecreet. De gemeenteraad lijkt pas voor het eerst op de eerstvolgende vergadering na de overstroming van 2 juni 2016 en tevens de laatste vergadering voor de vakantieperiode, op 30 juni 2016, ten volle zicht te hebben gekregen op de gevolgen van de wateroverlast en de schade die deze met zich had meegebracht voor de vloer van het sportcentrum ‘De Alk’. Met de verwerende partij mag worden aangenomen dat het opruimen, het opmeten van de schade, de samenloop met andere herstellingswerken, de invulling van de wensen van de gemeente en de vertaling ervan in technische voorschriften de nodige tijd vergt. De verzoekende partij lijkt niet te mogen worden bijgevallen waar zij er blijkbaar van uitgaat dat in diezelfde periode van nog geen maand heel het gunningsdossier had kunnen worden voorbereid en er ook nog “ruimschoots” tijd was opdat de gemeenteraad tevens op 30 juni 2016 al zelf zou hebben kunnen beslissen over de gunningswijze en -lasten.

8. Het eerste middel is, in zijn geheel genomen, niet ernstig. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel van de verwerende partij behoeft derhalve geen nader onderzoek.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 5 en 26 van de voormelde wet van 15 juni 2006, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het gelijkheids-, transparantie- en zorgvuldigheidsbeginsel, evenals van de materiële motivering".

De verzoekende partij zet uiteen dat de gekozen inschrijver niet was uitgenodigd om een offerte in te dienen. Uit het dossier blijkt evenmin wanneer, door wie, en op welke wijze de bvba Kacela werd betrokken bij de overheidsopdracht.

Met verwijzing naar het arrest van de Raad van State nr. 222.893 van 18 maart 2013 besluit de verzoekende partij dat niet elk risico op manipulatie of ongelijke behandeling tussen de kandidaten kan worden uitgesloten, in die zin dat de gekozen inschrijver eventueel met meer kennis van zaken een offerte kon indienen. Het risico op manipulatie geldt des te meer, nu de verzoekende partij een offerte indiende op 20 juli 2016, terwijl de bvba Kacela pas op 27 juli 2016, een week later, een offerte zou hebben ingediend.

De relatief vormvrije onderhandelingsprocedure kan er bovendien niet toe leiden dat de aanbestedende overheid afbreuk doet aan haar eigen besteksbepalingen of de daartoe voorbereidende rechtshandelingen, meer bepaald het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 juli 2016.

Noch in de bestreden beslissing, noch in het verslag van nazicht van de offertes wordt verantwoord waarom de offerte van de bvba Kacela werd of kon worden aanvaard. De motivering in de gunningsbeslissing is bovendien foutief, nu er verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat er een band zou bestaan

tussen de bvba Kacela en de bvba Flexidal, doordat in de tabel met vergelijking van de offertes “Flexidal/Kacela” is vermeld als inschrijver.

Beoordeling

10. De partijen betwisten niet dat de bvba Kacela niet was uitgenodigd door de verwerende partij om een offerte in te dienen.

De vraag rijst of zulks te dezen voor de verwerende partij het verbod inhield de spontane offerte van de bvba Kacela in overweging te nemen, dan wel dat minstens een bijzondere motivering hiervoor had moeten zijn aangegeven.

Het algemeen beginsel van de mededinging lijkt in principe te volstaan om te verantwoorden waarom een spontane offerte in een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking niet eenvoudig wordt genegeerd maar daarentegen in overweging wordt genomen. Een bijzondere motivering om de offerte van deze onderneming te aanvaarden, lijkt dan ook niet vereist.

De verzoekende partij toont niet aan welke regelgeving, besteksbepaling of onderdeel van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 juli 2016 te dezen zou nopen tot een andere conclusie, temeer omdat de opdracht de Europese drempelwaarde niet bereikt. Aldus lijkt immers artikel 108 van het koninklijk besluit van 5 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’, overigens door de verzoekende partij niet ingeroepen, niet van toepassing te zijn. Het bepaalt dat indien er bij een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking voor een opdracht die de Europese drempel bereikt, meerdere aannemers worden geraadpleegd, deze gelijktijdig en schriftelijk worden uitgenodigd om een offerte in te dienen.

Anders dan in de zaak die het voorwerp heeft uitgemaakt van het ingeroepen arrest nr. 222.893 van 18 maart 2013, lijkt het aangevoerde risico op manipulatie en derhalve het risico op ongelijke behandeling te dezen niet aangetoond. Het wezenlijk argument van de verzoekende partij dienaangaande

– de indiening door de verzoekende partij van haar offerte een week vóór de indiening ervan door de bvba Kacela – vindt immers geen bevestiging in het administratief dossier: wat de offerte van de verzoekende partij betreft, bevat het een kopie van een ontvangstbewijs gedateerd op 27 juli 2016 en, wat de gekozen inschrijver betreft, bevat het een kopie van een enveloppe, aangetekend verstuurd op 26 juli 2016 en dragende de vermelding "Vloer sporthal 1 de Alk". Blijkens het proces-verbaal van opening van de offertes werden alle ingediende offertes op 2 augustus 2016 om 11 uur geopend. De insinuatie van de verzoekende partij dat niet kan worden uitgesloten dat de bvba Kacela kennis heeft gehad van de inhoud van de offerte van de verzoekende partij, lijkt derhalve geen steun te vinden in de feitelijke gegevens van het dossier.

Volledigheidshalve en in de mate dat de vermelding "Flexidal/Kacela" in het bestreden collegebesluit van 17 augustus 2016 een verkeerde indruk zou wekken, lijkt die alleszins te worden weggenomen door het verslag van nazicht van de offertes dat integraal deel uitmaakt van de voornoemde beslissing van 17 augustus 2016 en waarin geen enkel verband wordt gelegd tussen de bvba Flexidal en de bvba Kacela.

11. Het middel is niet ernstig.

VI. Besluit en kosten

12. Geen van beide middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

13. Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State', de verwerende partij de door haar gevraagde basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 september 2016, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Dierk Verbiest**